

CONV 217/02

WG III 10

NOTE

fra: sekretariatet
til: Arbejdsgruppen vedrørende Status som Juridisk Person
Vedr.: Kortfattet referat af mødet torsdag den 18. juli 2002

1. Med henvisning til dagsordenen foreslog formandskabet, at mødet skulle foregå i to dele: første del om konsekvenserne af at give Unionen status som juridisk person og anden del om status som juridisk person og forenkling af traktaterne.

Konsekvenserne af en eksplicit tildeling af status som juridisk person til Unionen

2. Der blev udvekslet synspunkter på grundlag af et foreløbigt udkast til rapport forelagt af formandskabet (SN 3130/02).
3. Arbejdsgruppen fandt, at de generelle holdninger, som gruppens medlemmer havde givet udtryk for, var dækkende gengivet i det foreløbige udkast til rapport, der således kunne danne grundlag for gruppens afsluttende rapport. Formanden fastsatte derfor **den 5. september 2002** som sidste frist for gruppens medlemmer til at indgive eventuelle ændringer eller tilføjelser til det foreløbige udkast til rapport (ændringsforslagene kunne navnlig vedrøre de udsnit af teksten, der er skrevet med kursiv). Det blev besluttet, at sekretariatet ved næste møde den 11. september 2002 sender gruppen de ændringer, som medlemmerne har foreslået, og at formanden forelægger et udkast til rapport, der tager hensyn til de foreslåede ændringer.

4. Der var fuld enighed om, at der bør ske en eksplicit anerkendelse af Unionens status som juridisk person, og der var bred enighed i Unionen (med en undtagelse) om, at Unionen bør være én enkelt juridisk person, der skal træde i stedet for Fællesskabet som juridisk person. Nogle medlemmer af gruppen gik desuden ind for, at Unionens status som juridisk person også skal træde i stedet for Euratom som juridisk person. Spørgsmålet forblev uafklaret, og gruppen besluttede at vende tilbage til det ved en senere lejlighed.
5. For så vidt angår forhandlingsprocedure og indgåelse af internationale aftaler mente gruppen, at det vil være hensigtsmæssigt at indsætte en bestemmelse i traktaten på grundlag af artikel 300 i TEF (som ændret ved Nice-traktaten) samt eventuelt artikel 24/38 i TEU (med eventuelle ændringer). Gruppen fandt desuden, at denne bestemmelse ville kunne omfatte en særlig procedure for aftaler, der bygger på både første og anden og/eller tredje søjle ("cross-pillar mixed agreements"), alt efter om aftalen overvejende indgås i henhold til første eller anden og/eller tredje søjle. Et af gruppens medlemmer var i tvivl om udtrykket "overvejende" i det foreløbige udkast til rapport, navnlig med hensyn til de vanskeligheder, der er forbundet med iværksættelsen. I den forbindelse tilsluttede nogle sig dokumentets forslag om, at Rådet under alle omstændigheder skulle kunne pålægge Kommissionen at repræsentere Rådet (og medlemsstaterne) i forhandlinger om internationale aftaler. Formanden gjorde desuden opmærksom på, at hans oplæg ikke kom ind på den højtstående FUSP-repræsentants rolle i den forbindelse, herunder navnlig hans initiativret og forhandling af internationale aftaler, og at dette punkt burde uddybes.
6. Nogle medlemmer var imod formandsdokumentets tanke om at lade den sætning i artikel 24 i TEU udgå, hvorefter *"ingen aftale er bindende for en medlemsstat, hvis repræsentant i Rådet meddeler, at medlemsstaten må opfylde de krav, der gælder ifølge dens egen forfatningsmæssige procedure"*. De gjorde gældende, at en udeladelse vil medføre, at de nationale

parlamenteer ikke tilknyttet forhandling og indgåelse af internationale aftaler. Andre medlemmer mente, at en udeladelse af sætningen vil være en logisk følge af en eksplicit tildeling af status som juridisk person til Unionen: hvis Unionen indgår en international aftale, vil de nationale parlamenteer ikke længere skulle undersøge, om den er i overensstemmelse med forfatningen, eller ratificere den. Det vil ikke sige, at de nationale parlamenteer ikke i givet fald underrettes af deres respektive regeringer om forhandlingen af den pågældende aftale. Disse medlemmer mener, at man i så fald skal anvende ordningen i artikel 300, stk. 7, i TEF, hvorefter aftaler, der indgås af Fællesskabet (herefter Unionen), er bindende for institutionerne og medlemsstaterne.

7. I den forbindelse blev der spurgt, hvilken ordning der i praksis anvendes efter de nugældende EF-regler, og om der findes internationale aftaler, der er indgået af Fællesskabet, men som ikke er bindende for alle medlemsstaterne. Sekretariatet blev bedt om at indhente en juridisk udtalelse om spørgsmålet.
8. Arbejdsgruppen synes at have accepteret tanken om, at Domstolen skal kontrollere aftaler, der indgås af Unionen, på de vilkår, der er foreslået i formandens dokument.
9. Arbejdsgruppen synes også at have accepteret forslaget om høring af Europa-Parlamentet, som formuleret i baggrundsdokumentet. Nogle mente dog, at proceduren med samstemmende udtalelse burde anvendes. Et medlem mente, at Europa-Parlamentet muligvis slet ikke behøver at blive hørt, når det drejer sig om mellemstatslige aftaler.
10. Med hensyn til Unionens repræsentation udadtil kunne gruppens medlemmer generelt gå ind for konklusionerne i dokumentet. Det var navnlig almindeligt anerkendt, at Unionen bør iværksætte reformer for at kunne tale med én stemme ved forhandling af aftaler og deltagelse i internationale organisationer samt når Unionen repræsenteres af eksterne kontorer. Det blev understreget, at Unionen så vidt muligt bør repræsenteres af én enkelt delegation.

Status som én enkelt juridisk person og forenkling af traktaterne

11. Arbejdsgruppens medlemmer drøftede derefter arbejdsdokument SN 3131 (WG III - WD 6) om den indvirkning, Unionens status som juridisk person vil få på forenklingen af traktaterne. Formanden gjorde i sin redegørelse gældende, at sondringen mellem de to vigtigste traktater (TEU og TEF) ikke længere vil være relevant, hvis Unionen og Fællesskabet slås sammen. Arbejdsdokumentet opstiller flere valgmuligheder med hensyn til, hvilken form konventets slutprodukt skal have, alt efter om det besluttet at sammenlægge TEU og TEF eller ej.
12. Arbejdsgruppen havde en indledende debat om spørgsmålet. Medlemmerne udtrykte tilfredshed med den måde, valgmulighederne var opstillet på. Et stort flertal gik ind for arbejdsdokumentets punkt 1, litra b), dvs. udarbejdelse af en ny traktat i to dele: første del skal bestå af nye bestemmelser af forfatningsmæssig karakter eller bestemmelser, der stammer fra de nuværende traktater (grundtraktat); anden del skal samle og konsolidere alle andre gældende bestemmelser i TEU og TEF (der ikke indgår i grundtraktaten). Adskillige medlemmer anførte, at de nuværende traktater under alle omstændigheder bør ændres og tilpasses på grundlag af den nye grundtraktat.
13. Formanden konkluderede, at drøftelserne skal fortsættes på næste møde (den 11. september), og at man ved den lejlighed kunne indbyde en ekspert til at forklare fordele og ulemper ved valgmulighederne i arbejdsdokumentet.
